

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 423/2026
15.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Локић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Стевановића, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Стевановића - адвоката Живорада Лекића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 670/25 од 19.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Стевановића - адвоката Живорада Лекића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 670/25 од 19.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025. године окривљени Милош Стевановић је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. КЗ и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. КЗ казна затвора у трајању од 10 година, а за кривично дело из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 4 (четири) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 15.05.2022. године па надаље.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то ножа са црним пластичним корицама, дужине сечива 13 цм, дужине рукохвата 12 цм, укупне дужине 25 цм, а који предмет је изузет са лица места дана 15.05.2022. године. Оштећени АА и ББ су упућени да имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног

поступка и то да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док ће о висини осталих трошкова суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 670/25 од 19.01.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, окривљеног Милоша Стевановића и његовог браниоца - адвоката Живорада Лекића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милоша Стевановића - адвокат Живорад Лекић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд на основу члана 492. ЗКП преиначи пресуде Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 670/25 од 19.01.2026. године тако што ће окривљеног Милоша Стевановића огласити кривим за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ и осудити га на временски блажу казну затвора, те да на основу члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа ради присуства истој, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде до одлучивања о поднетом захтеву за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Милоша Стевановића у поднетом захтеву истиче да је побијана осуђујућа пресуда заснована на незаконито прибављеном доказу и то на одбрани окривљеног Милоша Стевановића датој у ПУ Крагујевац дана 15.05.2022. године у присуству браниоца - адвоката Милоша Милића на записнику о саслушању окривљеног сачињеном под бројем ЕДД-240286/22, а коју је требало издвојити из списка предмета сходно одредбама чланова 16. став 1. и 84. ЗКП. Као разлог незаконитог прибављања наведене одбране окривљеног, бранилац истиче да окривљени у тренутку давања ове одбране није био способан да буде саслушан услед стања алкохолисаности, будући да из списка предмета произилази да је окривљени дана 15.05.2022. године у 07,09 часова имао 0,36 промила алкохола у крви, а саслушање окривљеног у полицији је започето у 09,10 сати и завршено је у 09,45 часова.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из списка предмета произилази да, одбрана окривљеног Милоша Стевановића дата на записнику састављеном пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ПУ у Крагујевцу број ЕДД-240286/22 од 15.05.2022. године, представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и на истој се може заснивати пресуда, обзиром да је прибављена на законит начин, а доказна радња (саслушање окривљеног) је предузета у складу са одредбама чланова 68, 85. и 86. Законика о кривичном поступку, који је био на снази у време саслушања окривљеног и састављања записника о томе, а које одредбе се односе на ову доказну радњу. Наиме, из наведеног записника јасно произилази да је саслушању окривљеног Милоша Стевановића у полицији и сачињавању наведеног записника присуствовао адвокат Милош Милић (што у поднетом захтеву наводи и сам бранилац окривљеног), те да је окривљени на основу члана 68. ЗКП поучен о својим правима у предистражном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан ништа да изјави, да може да ускрати одговор на поједина питања, слободно изнесе своју одбрану и призна или не призна кривицу, саопштена су му кривична дела која му се стављају на терет и окривљени је након омогућеног поверљивог разговора са браниоцем изјавио да жели да да исказ, а после давања исказа окривљени и његов бранилац су својеручно потписали наведени записник без примедби, а није било ни примедби на рад полиције од стране окривљеног и његовог браниоца, при чему је наведени записник потписан и од стране овлашћеног службеног лица и записничара.

Поред тога, исти наводи захтева су били истицани у жалби браниоца окривљеног Милоша Стевановића - адвоката Живорада Лекића, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 3 став други, страни 4 став пети и страни 5 став први другостепене пресуде Кж1 670/25 од 19.01.2026. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Дакле, како се, по оцени Врховног суда, одбрана окривљеног Милоша Стевановића дата на записнику састављеном пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ПУ у Крагујевцу број ЕДД-240286/22 од 15.05.2022. године (која се сходно одредби члана 289. став 4. ЗКП може користити као доказ у кривичном поступку) сматра законитим доказима на којем се може заснивати пресуда, то се стога као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног Милоша Стевановића којима се указује да је заснивањем побијане правноснажне пресуде на истој учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а коју бранилац у поднетом захтеву погрешно означава као повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истицањем да су нижестепени судови на штету окривљеног погрешно применили кривични закон, будући да се у радњама окривљеног не стичу елементи бића кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, већ само елементи кривичног дела тешка телесна

повреда из члана 121. став 2. КЗ. По ставу браниоца, умишљај окривљеног није био усмерен ка лишењу живота оштећених, већ само ка њиховом телесном повређивању, при чему окривљени критичном приликом када је ушао у ресторан није имао никакве препреке да лиши живота оштећеног ББ.

Кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11) Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу дана 01.12.2019. године) чини лице које са умишљајем лиши живота више лица, а не ради се о убиству на мах, убиству детета при порођају или лишењу живота из самилости.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11) КЗ, то из чињеничног описа кривичног дела утврђеног под тачком 1. изреке правноснажне првостепене пресуде и то да је окривљени Милош Стевановић „... у урачунљивом стању, када му је способност схватања значаја дела које чини и могућност контроле поступака била смањена, али не и битно, покушао да лиши живота више лица - оштећеног ББ и оштећеног АА, обојица из ..., на тај начин што је, најпре, пришао столу за којим су седели оштећени са друштвом, којом приликом је дошло до краће вербалне расправе са њима, јер окривљени није хтео да се удаљи од стола за којим су седели, а потом говорећи: „Све ћу да вас побијем“, напустио башту ресторана и убрзо се вратио путничким возилом ... изашао из возила, држећи у руци нож са црним пластичним корицама укупне дужине 25 цм - дужине сечива 13 цм, убрзаним ходом се упутио ка башти ресторана, расклањајући столице, пришао столу где су седели оштећени и без датог повода, снажно замахивао руком у којој је држао нож у правцу оштећених и при том више пута убо оштећеног ББ у пределу виталних делова тела, којом приликом је оштећени задобио тешке телесне повреде опасне по живот у виду три попречне убодине у левој слабинској регији, са повређивањем левог бубрега (оперативно одстрањен) ..., више пута убо оштећеног АА у пределу виталних делова тела и то најпре у груди, а потом када је оштећеног оборио на под и био изнад њега и док су се ваљали по поду наставио да га убада ножем по телу, при чему је оштећени све време покушавао да га одгурне од себе, којом приликом је оштећени задобио тешке телесне повреде опасне по живот ..., али кривично дело није довршио услед пружања отпора од стране оштећених и због тога што су га у томе спречили присутни гости, односно благовремено пружене лекарске интервенције у УКЦ Крагујевац, при чему је у границама своје урачунљивости био свестан своје радње, хтео њено извршење и наступање забрањене последице и свестан забрањености свога дела“, а у време и месту ближе означеном у изреци пресуде, као и ближе означеним тешким телесним повредама опасним по живот које су задобили оштећени, по налажењу Врховног суда, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Милоша Стевановића стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Супротно изнетим наводима захтева браниоца окривљеног, по налажењу Врховног суда, у чињеничном опису кривичног дела утврђеном под тачком 1. изреке правноснажне првостепене пресуде јасно је описан покушај лишења живота више лица и то оштећених ББ и АА од стране окривљеног Милоша Стевановића, без обзира што су критичном приликом оштећени задобили тешке телесне повреде опасне по живот.

Наиме, имајући у виду све радње које је окривљени критичном приликом предузео и које су ближе описане у изреци пресуде, те имајући при томе у виду да је окривљени више пута убо ножем оштећене у виталне делове тела, као и имајући у виду средство којим су повреде нанете оштећенима и то ножем дужине сечива од 13 цм који неспорно представља средство подобно да проузрокује тешка телесна оштећења која могу довести до смртне последице, то је јасно и очигледно да је умишљај окривљеног Милоша Стевановића обухватао лишење живота више лица и то оштећених ББ и АА као последицу кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11) КЗ, односно да је окривљени био свестан чињенице да на начин којим ножем дужине сечива 13 цм више пута убада оштећене у виталне делова тела, исте може лишити живота и да је то и хтео, али до последице кривичног дела - наступања смрти двоје оштећених лица није дошло услед пружања отпора од стране оштећених и због спречавања од стране присутних гостију, односно благовремено пружене лекарске интервенције у УКЦ Крагујевац, а како је то ближе описано у изреци пресуде.

Следствено свему напред наведеном, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају суд је правилно применио кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи окривљеног као кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. КЗ, па се стога неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Стевановића - адвоката Живорада Лекића, то је Врховни суд на основу члана 491. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.